

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 24. januar 2018 af Østre Landsrets 6. afdeling
(landsdommerne Kåre Mønsted, Sanne Kolmos og Alexia Jensen (kst.) med domsmænd).

6. afd. nr. S-2737-17:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født maj 1970

(advokat Lonnie Kromann Nielsen, besk.)

Nykøbing Falster Rets dom af 3. oktober 2017 (1-4058/2017) er anket af T
med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået stadfæstelse.

Bistandsadvokaten for F har gentaget sin for byretten
nedlagte påstand om tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men har ikke haft indvendinger mod beløbets størrelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet F

De i byretten af vidnerne V1 , V2 og V3
afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at det var omkring den 10. oktober 2013, at F havde været i byen og kom hjem senere end aftalt. Hun skulle have været hjemme kl. 13, men kom først hjem kl. 20. F blev syg efterfølgende. Hun sagde til ham, at hun havde feber. Hun forsøgte at kaste op og var på toilettet flere gange med ”løs” mave – hun havde det i hvert fald ikke som normalt. Han sagde, at hun dagen efter skulle gå på apoteket og få noget medicin. Han ved ikke, hvad hun fejlede, men symptomerne lignede dem, hans kone havde haft, da hun var gravid. Han tog først F til lægen to måneder senere i Danmark. Hans bror og dennes sønner sagde til tiltalte, at F's mave voksede. Tiltalte selv havde ikke nogen idé om, hvad der foregik, og han spurgte F, hvorfor hun ikke brugte menstruationsbind. På intet tidspunkt i Danmark kom hun og bad om menstruationsbind.

I Ecuador havde F to forlovede. Han havde ikke rigtig selv set noget herom, og hun fortalte det ikke til ham. Det var børnene i byen, der fortalte ham det. Efter de var kommet til Danmark, fortalte F ham det imidlertid selv og forklarede, at hun ikke havde fortalt ham det tidligere, idet han så ville skælde hende ud. Han har altid brugt al sin tid på sine børn. Det er også derfor, at de er vokset op og er blevet store – ellers var det ikke sket. Han har altid haft tid til sine børn og især til F, fordi hun er kvinde. Han tog børnene til sig fra børnehjemmet i Ecuador og med til Danmark, fordi han altid har ønsket, at de skulle blive til noget og få en uddannelse. De var i sin tid på børnehjem, fordi han var nødt til at arbejde meget hårdt og ikke kunne være om tre små børn hver eneste dag. Børnenes mor forsvandt, da X var ca. 1½ år. F var da ca. 3 år.

15-20 dage efter, at de var kommet til Danmark, fik han nøglen til F's værelse. Hun var sur og indelukket og kunne lukke sig inde et helt døgn, og han var derfor bekymret for hende. Tiltaltes broder sagde til ham, at han skulle tage nøglen til F's værelse. Han tog derfor nøglen, men leverede den tilbage til hende dagen efter. Han har på intet tidspunkt taget nøglen og beholdt den i længere tid end et døgn. Han har altid ønsket, at hun havde sit eget værelse og kunne føle sig sikker her. At tiltaltes broder i byretten forklarede, at broderen ikke vidste, om tiltalte havde nøglen, skyldes, at broderen ikke tidligere har skullet forklare sig foran en dommer, og broderen har aldrig haft anledning til at skulle

møde hos politi eller myndighedspersoner. Det skal imidlertid stå til troende over for gud, at broderen talte med tiltalte om at tage nøglen fra F .

Vidnet F har supplerende forklaret blandt andet, at hun ikke husker at være kommet hjem så sent som kl. 20. Hun husker imidlertid, at hun blev syg i oktober 2013, forud for at hun kom til Danmark, og hendes sygdom skyldtes nok mad, som hun ikke kunne tåle. Hun havde ikke samleje med nogen i tiden fra hun forlod børnehjemmet og frem til, at hun kom til Danmark. Hun havde ikke haft menstruation i Danmark, inden hun blev gravid. Hun havde ikke menstruation i oktober 2013, og således heller ikke i slutningen af oktober 2013. Hun blev først nervøs i slutningen af november, da menstruationen udeblev for anden gang. Frem til da havde hun blot tænkt, at hendes menstruation godt kunne være nogle dage forsinket. Hun har aldrig oplevet, at menstruationen var forsinket i måneder. Hun er sikker på, at det var tiltalte, der foretog alle 3-4 overgreb, selv om hun lukkede øjnene de første 2-3 gange. Som hun også forklarede i byretten, kender hun sin fars lugt, og det var den samme lugt alle gangene. Det var også derfor, at hun blev bekymret. Hun kan ikke sige med sikkerhed, om der var tre eller fire episoder. Når tiltalte havde lagt sig i hendes seng, trak han med det samme hendes pyjamasbukser og trusser ned. Han brugte ikke sine fingre til at pille ved hende. Hun lå på ryggen, og tiltalte lagde sig oven på hende og spredte hendes ben og førte sin penis ind. Det var samme fremgangsmåde alle gangene. De fleste gange blev hun bare liggende helt stille, efter at han var gået ud af værelset, for hun kunne ikke gøre noget, efter det var sket, og kunne for eksempel heller ikke vaske sig. Hun husker ikke præcist, hvornår hendes trang til at spise andre madvarer opstod, men hun tror, at det begyndte i midten af november 2013. Overgrebene startede i begyndelsen af november 2013.

Da hun opdagede, at hun var gravid og skulle til lægen, tog tiltalte med hende. Da de sad i venteværelset hos lægen, bad tiltalte hende skrive ned og oversætte, at det var en dreng i Ecuador, der havde gjort hende gravid. På dette tidspunkt kunne hun ikke noget dansk, og hun anvendte Google-translate. Denne forklaring viste hun i oversættelse til lægen. Faderen var med hende inde ved konsultationen. Da hun siden hen skulle svare på, hvornår hun havde haft sin sidste menstruation, var der nogen med hende – måske var det hendes fætter. Det var svært for hende, og hun husker heller ikke, om det var hendes fætter eller en anden person, der oversatte, hvad hun fortalte. Fætteren har et godt forhold til tiltalte, og hun var bange for, at fætteren ville sige det videre til faderen, og at ingen ville tro på hende. På skolen fortalte hun ikke til pædagogen og skolelederen, hvad der var sket, idet

hun ikke var i stand til det. Hendes dansk var heller ikke godt nok. Det, hun har været udsat for, har været meget hårdt for hende, siden det skete – både i forhold til skolen og i hendes hverdag.

Hun forsøgte at få lidt flere oplysninger, for hun indrømmer, at hun ikke var helt sikker på, hvad der var sket. Hun læste også om nogle tilfælde, hvor det var sket, og i april 2017 besluttede hun, at nu måtte hun fortælle det – også fordi hun var meget, meget tæt på selvmord. Noget i hende ”skubbede på”, og hun var også bange for, at der skulle ske noget med lillebroderen. Hun undersøgte og læste nærmere om emnet, fordi hun godt ved, at man nogle gange har mareridt, der er meget virkelighedstro. Sidste gang så hun imidlertid sin far og den der hvide væske, der var mellem hendes ben, og det hang jo sammen med, hvad der var sket. Hun tænkte også: Er det mig, der tænker de her ting? Men da det skete for tredje gang, havde hun ikke længere den fornemmelse, at der alene var tale om mareridt. Hun forsøgte at finde information og beskrivelse af, hvad det er at blive misbrugt. Hun fandt sådan information, men det tog hende lang tid at nå frem til erkendelsen af, at hun var blevet misbrugt.

Hun kan ikke sige, hvor lang tid hvert af overgrebene varede, for når han kom ind, så gik tiden meget langsomt. På børnehjemmet var der tale om ét overgreb. Da hun skrev sin dagbog, tænkte hun på det, der var sket på børnehjemmet, og det der var sket i Danmark. I Danmark har hun aldrig sovet sammen med sin lillebror på samme værelse. Hendes to brødre sov sammen med tiltalte. Fætrene boede på to forskellige værelser. Der var lys på gangen, når alle var gået i seng. At V3 har forklaret noget andet ændrer ikke ved, at hun husker det sådan. Lyset var tændt, og ved foden af døren var der en lille åbning, så man kunne se lyset i gangen. Den sidste gang så hun i lyset, at det var faderen. Hun så ikke hans ansigt, men da han lukkede døren bagfra, så hun, at det var ham i sit nattøj.

Dagbogsnotatet af 21. januar 2015 vedrører et brud med en kæreste et par dage forud for notatet. I sine dagbogsnotater efter aborten udtrykte hun sin kærlighed til tiltalte.

Personlige forhold

Tiltalte har forklaret, at han ud over F har to sønner i Danmark. Den ældste er 19 år, og den yngste er 15 år. Den yngste søn er i familiepleje, og tiltalte er fortsat i kontakt med sønnen under varetægtsfængslingen. Inden han blev anholdt, har han haft arbejde på en restaurant og i to børnehaver, og han har repareret huse og været køkkenassistent. På et

tidspunkt havde han tre jobs på samme tid. Han gik i sin tid til danskundervisning i ca. et halvt år, og da han fik arbejde, fortsatte han sprogundervisningen. Hvis han vender tilbage til Columbia eller Ecuador, er det muligt, at han bliver sendt til "Helvedes fordør". Det må overlades til gud. Han er bange for i givet fald at dø. Han kom til Danmark på grund af hjemlandets forhold.

Tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

Straffen findes passende. Landsretten bemærker i den forbindelse, at det efter vidnet

F's forklaring må lægges til grund, at voldtægterne skete inden for en kortere periode.

Af de grunde, som er anført af byretten, og da det, der er oplyst for landsretten, ikke kan føre til et andet resultat, tiltræder landsretten dommens bestemmelse om udvisning af tiltalte fra Danmark med indrejseforbud for bestandigt, jf. udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 24, nr. 2, og § 32, stk. 2, nr. 5.

De juridiske dommere tiltræder af de grunde, som byretten har anført, dommens afgørelse om godtgørelse for tort.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten, dog at statskassen endeligt bærer 1.740 kr. + moms af salæret til forsvareren.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 31-01-2018

Demet Yilmaz

Retsassistent

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 3. oktober 2017

Rettens nr. 1-4058/2017

Politiets nr. 1900-72301-00013-17

Anklagemyndigheden

mod

T

Født maj 1970

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 15. august 2017.

T

er tiltalt for:

forsøg på voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 2, 2. led, jf. § 21, og samleje med slægtning i nedstigende linje under 15 år efter straffelovens § 210, stk. 1, jf. § 222, stk. 1,

ved i perioden fra den 23. oktober 2013 til den 1. december 2013 på

Sted 1, i fire til fem tilfælde at have skaffet sig samleje med sin datter, F, født marts 2000, idet tiltalte var i den vildfarelse, at F sov og derfor befandt sig i en tilstand, hvor hun var ude af stand til at modsætte sig handlingen, hvilket ikke var tilfældet, idet F var vågen og blot ikke turde modsætte sig tiltaltes handlinger, hvorunder tiltalte indfandt sig i F's værelse, trak hendes trusser ned om anklerne og gennemførte vaginalt samleje med hende, hvorunder han fik udløsning, hvorved F blev gravid og måtte have foretaget en abort.

subsidiært

samleje med slægtning i nedstigende linje under 15 år efter straffelovens § 210, stk. 1, jf. § 222, stk. 3, jf. stk. 1,

ved i perioden fra den 23. oktober 2013 til den 1. december 2013 på

Sted 1, i fire til fem tilfælde at have skaffet sig samleje med sin datter, F, født marts 2000, under udnyttelse af sin fysiske og psykiske overlegenhed, idet tiltalte indfandt sig i hendes værelse, trak hendes trusser ned om anklerne og gennemførte vaginalt samleje med hende, hvorunder han fik udløsning, hvorved F blev gravid og måtte have foretaget en abort.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, stk. 1, nr. 6, samt § 24, nr. 2, udvises med et indrejseforbud for bestandig fastsat i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 4-5, jf. stk. 1.

Tiltalte har nægtet sig skyldig og har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært rettens mildeste dom.

F har påstået, at tiltalte skal betale 100.000 kr. i tortgodtgørelse med tillæg af procesrente fra den 26. september 2017.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men ikke kravets opgørelse.

Sagens oplysninger

Der har under sagen været stillet spørgsmål til Retsmedicinsk Institut.

Af retsmedicinsk udtalelse af 27. juli 2017 fremgår følgende:

"...

Spørgsmål 1:

I journalen fra Næstved Sygehus ses begrebet "CRL", der på dagen før aborten er udregnet til 11 +5. Hvad betyder det? Og hvad dækker begrebet "CRL" over?

Svar:

Begrebet CRL dækker over Crown-Rumb-Length, på dansk issehale-længde, svarende til sædehøjde, hvilket er en angivelse af et fosters størrelse i cm, som målt i afstanden mellem issen og det nederste punkt på sædet. Målingen foregår i forbindelse med en ultralydsundersøgelse. I det aktuelle tilfælde er fosterets CRL målt og ud fra dette er fosterets alder skønnet til 11 +5, hvilket betyder 11 uger + 5 dage, udregnet fra sidste menstruations første dag.

Forurettede har forklaret, at hun havde sidste menstruations første dag den 28-10-2013.

Spørgsmål 2:

Kan det være korrekt ud fra sagens oplysninger og kan tidspunktet for undfangelsen fastlægges ud fra de foreliggende oplysninger?

Svar:

Med en CRL svarende til 11 +5 målt den 08-01-2014, vil sidste menstruations første dag have været omkring den 19-10-2013. Den af forurettede oplyste sidste menstruations første dag synes derfor at ligge indenfor usikkerheden for måling af CRL og beregning af sidste menstruations første dag.

Undfangelsen må skønnes at have været omkring slutningen af oktober 2013.

Spørgsmål 3:

Kan det udelukkes, at undfangelsen er sket før den 23-10-2013?

Svar:

Når usikkerheden på CRL-målingen sammenholdes med usikkerheden på beregningen af sidste menstruations første dag kan det ikke med sikkerhed udelukkes, at undfangelsen er sket før den 23-10-2013.

Hvis forurettedes forklaring om, at hun havde sidste menstruations første dag den 28-10-2013 er korrekt, er undfangelsen næppe sket før den 23-10-2017, men helt udelukkes kan det ikke.

..."

Af supplerende udtalelse af 4. september 2017 fra Retsmedicinsk Institut fremgår følgende:

"...

Spørgsmål 1:

Kan de ud fra materialet i sagen udelukkes, at F sidste menstruations første dag har været ultimo september? Svaret bedes uddybet.

Svar:

Som tidligere anført blev CRL den 08-01-2014 udmålt til 11 uger+ 5 dage. Det fremgår af undersøgelser, at denne angivelse er behæftet med en usikkerhed på minimum en uge på hver side. Den sidste menstruations første dag har således med stor sandsynlighed har været mellem 1 uger + 5 dage og 12 uger + 5 dage før målingstidspunktet 12 uger + 5 dage før målingstidspunktet var den 12-10-2013. Dette taler for, at sidste menstruations første dag sandsynligvis ikke har været ultimo september. Om det kan udelukkes ligger udenfor instituttets ekspertområde at besvare.

Spørgsmål 2:

Der er i den første retsmedicinske udtalelse omtalt flere usikkerhedsmomenter i forhold til sidste menstruations første dag og undfangelsestidspunktet. Kan det konkretiseres, hvilke usikkerhedsmomenter, der er tale om og deres indflydelse på det samlede resultat?

Svar:

Der er store biologiske variationer, hvad angår den enkelte kvindes menstruationsforhold, både hvad angår menstruationens regelmæssighed og cykluslængden. Ægløsningstidspunktet kan ligeledes variere og samlet må det anses for muligt at blive gravid på et hvilket som helst tidspunkt indenfor cyklus, dog med varierende sandsynlighed. Det er derfor forbundet med betydelig usikkerhed, når man udtaler sig om undfangelsestidspunktet ud fra målingen af CRL.

Spørgsmål 3 (supplerende til spørgsmål 3 i erklæring 10.01.15.17):

"Retspatologisk afdeling bedes besvare spørgsmålet også med den forudsætning, at sidste menstruations første dag er den 18.10.13"

Svar:

Såfremt forurettede havde sidste menstruations første dag den 18-10-2013, kan det ikke udelukkes, at undfangelsen er sket før den 23-10-2013.

..."

Der har være indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen vedrørende udvisningsspørgsmålet. Af udtalelse af 4. august 2017 fremgår følgende:

"...

Opholdsgrundlag og længde

T blev den 3. juni 2013 meddelt opholdstilladelse i Danmark i 5 år, jf. udlændingelovens § 8, stk. 2.

Pågældende blev den 23. oktober 2013 tilmeldt folkeregisteret.

Længden af T's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 23. oktober 2013, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere dom-

fældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5, nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 3 år, 8 måneder og 14 dage.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde og karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 eller § 24, nr. 2.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 210, stk. 1, § 216 eller § 222 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 2, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af den 19. juli 2017.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T har tre børn i Danmark.
- T har sin bror og tre nevøer i Danmark.

Udlændingestyrelsen bemærker, at T's børn er omfattet af T's opholdstilladelse. Såfremt at T måtte blive udvist af Danmark, vil Udlændingestyrelsen tage stilling til om T's børn kan bevare deres opholdstilladelse på selvstændigt grundlag eller om opholdstilladelsen skal inddrages.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen ikke på nuværende tidspunkt er i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt den pågældende vil risikere at blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Colombia eller for at T der vil risikere at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive dømt for i Danmark.

Udlændingestyrelsen er således ikke i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt dobbeltstraf anvendes i praksis.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22- 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af udmålt i år sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud, og at indrejseforbuddet fastsættes således, at det regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1-5.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 3 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

..."

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne
 , V3 , V4 , F
 , overlæge V1
 og V2 .

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Personlige forhold

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 5. juli 2017.

Retten's begrundelse og afgørelse

Vidnet F's forklaring har været sikker og konsistent, og hun har i detaljer på en meget troværdig måde forklaret omkring det passerede. Retten finder det på den baggrund ubetænkeligt at lægge forklaringen til grund for bevisbedømmelsen og dermed tilsidesætte tiltaltes forklaring, der i forhold til tiltaltes besiddelse af nøglen til F's værelse heller ikke stemmer overens med vidnet V2 forklaring.

Vidnet F har forklaret, at hun hver nat, når hun skulle sove, låste døren til sit værelse, og at tiltalte var den eneste, som havde nøgle til værelset. Hun har endvidere forklaret, at hun i forbindelse med det sidste samleje åbnede øjnene og så tiltalte, da denne forlod hendes værelse. Det var samme fremgangsmåde, der blev anvendt ved alle samlejerne.

Retten finder det på den baggrund bevist, at det var tiltalte, der forøvede samlejerne.

Vidnet F har endvidere forklaret, at hun, da samlejerne fandt sted, lå i sengen på ryggen. Hun gav ikke udtryk for, at hun var vågen, og hun lod derimod som om, hun sov. Det var mørkt i værelset, og hun havde lukkede øjne, ligesom hun ikke ændrede stilling eller i øvrigt bevægede sig under samlejerne, hvor der heller ikke blev sagt noget, herunder heller ikke af tiltalte, der ifølge vidnet forsøgte at være stille under det passerede.

Under henvisning til det således foreliggende finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig i den principale tiltale, da tiltalte efter det som således kan lægges til grund findes at have været i den vildfarelse, at vidnet F sov, og at hun på den baggrund var ude af stand til at modsætte sig handlingen.

Efter vidnet V1's forklaring sammenholdt med de retsmedicinske udtalelser af 27. juli 2017 og 4. september 2017 og F's forklaring finder retten det bevist, at F som følge af voldtægterne blev gravid.

Tiltalte findes herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet, dog således at det alene findes bevist, at tiltalte forøvede 3-4 samlejer. Retten har herved lagt vægt på, at F har forklaret om dette antal samlejer.

Straffen fastsættes til fængsel i 3 år og 9 måneder, jf. straffelovens § 216, stk. 1, nr. 2, 2. led, jf. § 21, og § 210, stk. 1, jf. § 222, stk. 1.

Retten har ved straffens fastsættelse lagt vægt på forholdets karakter og omfanget af voldtægterne, der blev forøvet over en vis periode. Retten har endvidere lagt vægt på forurettedes alder, den store aldersforskel, at tiltalte er far til forurettede, samt at voldtægterne fandt sted på forurettedes værelse, der var aflåst, hvor tiltalte havde indfundet sig med dette for øje, og som medførte, at forurettede blev gravid.

Der er hjemmel til udvisning i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, stk. 1, nr. 6, og § 24, nr. 2.

Det følger herefter af udlændingelovens § 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte har opholdt sig her i landet siden 2013. Han har kun haft lovligt ophold i godt 3 år og 8 måneder. Efter det oplyste findes han ikke at have opnået nogen tæt kontakt til Danmark, hvor han kun i en kortere periode har haft kontakt til arbejdsmarkedet. Der foreligger ikke særlige forhold vedrørende hans helbredstilstand eller andre personlige forhold eller oplysninger om nogen tæt tilknytning til herboende personer bortset fra hans familie. Han har forklaret, at han har en stor familie i Columbia.

Der er et væsentligt hensyn at tage til tiltaltes børn. Når heroverfor henses til grovheden og alvoren af den begåede forbrydelse, der er forøvet over for et af børnene, og længden af den idømte straf, finder retten ikke, at der foreligger forhold omfattet af udlændingelovens § 26, stk. 1, der jf. stk. 2, taler afgørende imod en udvisning. Retten har herved også lagt vægt på børnenes alder, og at børnene i flere år op til afrejsen til Danmark opholdt sig på et børnehjem, hvor de var anbragt på tiltaltes foranledning.

Den proportionalitetsafvejning, der skal foretages efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, findes under de angivne omstændigheder ikke at være til hinder for en udvisning.

Retten tager herefter udvisningspåstanden til følge i medfør af udlændingelovens § 26, stk. 2, da udvisningen med sikkerhed ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Under henvisning til forholdets karakter, der omfattede flere samlejer over en

vis periode, sammenholdt med forurettedes alder, den store aldersforskel mellem tiltalte og forurettede, der var betroet tiltalte til opdragelse, samt at forurettede blev gravid som følge af voldtægten, finder retsformanden, at tortgodtgørelsen, der ikke er bestridt opgørelsesmæssigt, passende kan fastsættes til 100.000 kr.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 3 år og 9 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F v/advokat Annette With Sørensen, betale 100.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 26. september 2017.

Jesper Stage Thusholt
dommer

Susanne Mattsson
Kontorfuldmægtig